

Nadační fond INKA

Nadační fond Inka působí od března 2002. Jedná se o český fond, který působí v ČR a v Peru.

Jeho záměrem je podporovat talentované indiánské děti v horách Peru při vzdělání, napomáhat vzdělávacím aktivitám, přispívajícím k rozvoji peruánského venkova, podporovat indiánskou identitu v uchovávání tradic, kultury a náboženství.

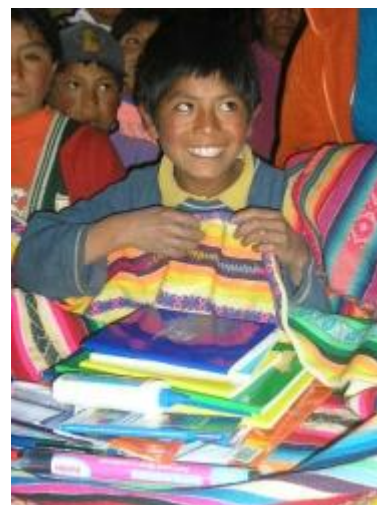
Všechny aktivity NF Inka vycházejí z podnětů indiánských komunit a na místě je realizují sami indiáni Kečuové, potomci Inků, odtud název nadačního fondu.

NF Inka založila PhDr. Olga Vilímková, učitelka Vysoké školy ekonomické v Praze. Od roku 1995 jezdí do Peru jako průvodkyně a pobývá s indiány v horách. V roce 2001 pracovala jako dobrovolná učitelka na peruánské státní základní škole v obci Pucamarca, distrikt Chinchero, department Cusco. Během onoho školního roku učila děti 4., 5. a 6. třídy v jednotřídce a žila v tamní indiánské rodině. Měla tak možnost zblízka poznat každodenní život ve vysokých polohách And, kde jde, v těžkých klimatických podmínkách, v podstatě o přežití: zabezpečení stravy, obydlí a oděvů pro rodinu.

Mohla poznat myšlení indiánů, jejich sny a také jejich reálné možnosti. Viděla, jak velice touží indiánské děti po vzdělání. Společně s rodiči a dalšími indiánskými přáteli se shodují v tom, že možnost zlepšení tvrdých podmínek života indiánů v horách je ve vzdělání, v získání informací a praktických dovedností a jejich využití pro vesnici.

Ve vysokých polohách hor - And je život tvrdý, po větší část roku je tu zima a fouká vítr. Nejsou tu pracovní příležitosti, obyvatelé se živí především pastevectvím a zemědělstvím. V malých vískách nejsou školy a v některých oblastech není přístup k lékaři. Mnoho dětí dochází do školy i několik hodin nebo se rodiče stěhují do měst (Lima měla „nedávno“ 3 milióny obyvatel, nyní tu žije 8 miliónů lidí, v okresním městě Abancay bylo v 80. letech 20. století 5 tisíc obyvatel, nyní 26 tisíc). Lidé se stěhují do měst, leckdy právě kvůli škole pro děti. Věří, že když bude dítě chodit do školy, má naději na lepší budoucnost. Naučí se tam číst a psát, atd., získá znalosti, které mu umožní lépe se pohybovat v soudobé peruánské společnosti. Ve smysl vzdělání pro rozvoj společnosti, konkrétně máme na mysli horskou vesnici, věříme i my. Nové poznatky, výtvarky moderní společnosti, např. skleníků, výrazně zlepšují život v horách - volně rostou převážně jen brambory, skleníky přinášejí pestřejší stravu – přísun vitamínů a minerálů ze zeleniny..., tedy lepší zdravotní stav lidí.

O životě indiánů v Peru se můžete více dočíst v knížkách Olgy Vilímkové: Učitelkou v Peru, Mladá Fronta, 2003 a Peru – děti Inků, Smartpress, 2006 – zde o svém životě píšou a malují také samy děti

Kvůli škole někdy rodiče posílají děti do střediskové obce k příbuzným, případně tam děti bydlí samy (v jedné místnosti hliněného domku), v sobotu jdou domů a v neděli zpět. Stává se také, že rodiče možnost poslání dítěte do obce, kde je škola, nemají, a děti pak do školy prostě nechodí. Základní školní docházka je v Peru povinná, ale někde ji místní podmínky neumožňují.

Základní škola je oficiálně zdarma, je ovšem potřeba zaplatit zápisné,

povinnou školní uniformu, povinný školní dres, sešity, psací potřeby, hradit poplatky, které škola vyžaduje během roku, atd. Toto bývá při nízkých příjmech rodiny (z prodeje vlny ovcí, zemědělských plodin...) problém, zvláště na střední škole. O studiích na některé odborné nebo vysoké škole nemůže vesnický indián, z finančních důvodů, uvažovat.

Díky sponzorům nadační fond poskytl během 6 let činnosti **prospěchové stipendium pro 700 dětí**. Podporujeme také **14 studentů na vysokých školách**, nyní také s finanční pomocí projektu Medela (latinsky pomoc) Lejly Abbasové a osobností ze světa kultury. O projektu Medela, o aktivitách obdarovaných nadací (také o NF Inka), natočila film paní Olga Sommerová.

Pomáháme vesnickým školám s vybavením a pomůckami, provozujeme vesnické knihovny.

Rodiče staví **kulturně – vzdělávací střediska Inka wasi** (incký dům), kde jsou kroužky, např. také doučování dětí (ve škole probíhá výuka v cizím jazyce, ve španělštině, které děti v prvních obdobích nerozumí). V obci Pucamarca vzniklo středisko s mnoha aktivitami na základě enormního nadšení obyvatel kraje (60 mužů oblasti zde odpracovalo, každý 10 dní zdarma), nyní s finanční úhradou vybavení a zabezpečení aktivit od České rozvojové organizace, je tu také např. **kroužek ručních prací – od lam po tradiční textilie** (chováme lamy a ovce, pěstujeme rostliny na tradiční barviva, vlna se spřádá, látky se tkají na ručním stavu, bude tu kroužek šití na šicím stroji, pletací stroj, velký tkalcovský stav...

V obci Queramarca stavíme **učňovskou školu, zaměřenou na truhlářství a šití**. Tento projekt částečně sponzoruje nadace Slunečnice Heleny Houdové, respektive český dárc z Mladých Buků. Výrobky z našich kroužků a dílen darujeme vysokohorských školám (truhlářství) a sirotkům a dětem v tísní (šití). Získání dovedností umožní indiánům lépe se uživit, např. založit rodinné mikropodniky. Výrobky zlepší podmínky života na vesnici (v domcích často nejsou postele, spí se na vlhké hliněné podlaze, nejsou tu stoly a židle...).

Tradiční, kvalitní textilní výrobky, zhotovené indiánkami z hor, **prodává obchod Latinská Amerika** pana Přemysla Hrbka (se kterým sdílíme kancelář) a budeme je také prodávat na předvánočním trhu ve spolupráci s paní Evou Holubovou. K „indiánské“ ceně výrobku se přičítá jen clo a DPH, cena se nenavyšuje o náklady prodejce ani jeho zisk...

Pokud by chtěl některý **podnikatel podpořit indiány**, může tak učinit např. nákupem jejich výrobků pro své zaměstnance, obchodní partnery, klienty... Odbyt pro zhotovené výrobky je pro velice důležitý. Každý prodaný předmět indiánům pomůže.

Během posledních 500 let dochází k akulturaci indiánů, vlivem státní administrativy, misionářů cizích církví (v současnosti především mormonů), působením učitelů z měst, žijícími jinou „cizí“ kulturou, a dnes především vlivem médií, hlavně televize. NF Inka se snaží ctít **indiánskou kulturu**, která se projevuje v morálních pravidlech života Inků: „Nebudeš lhát, nebudeš krást, nebudeš líný“, **respektujeme a podporujeme indiánské náboženství**, při každé významnější události **provádíme obřady uctění Matky země a duchů hor**. Respektujeme **kulturní identitu indiánů v jazyce – kečua**, tradice **ve způsobu staveb** – střediska NF Inka jsou z přírodních materiálů, stavěná v tradičním duchu, **odívání** – na slavnosti si indiáni oblékají své tradiční oděvy, **lidových zpěvů a tanců, tradičních pracovních postupů**, atd ...

NF Inka se snaží přispět k **přátelství mezi obyvateli České republiky a Peru**. Některé české a peruánské školy se kamarádí, děti se vzájemně poznávají prostřednictvím dopisů (ve španělštině) a výkresů. V obou zemích pořádáme besedy o životě přátel na druhém konci planety, v Peru probíhá výstava tradičních českých předmětů a v ČR jsme uspořádali na různých místech výstavy o životě indiánů v horách Peru. Mnozí sponzoři konkrétních dětí, kmotři, jak je děti nazývají (kmoťr je nejdůležitější člověk pro dítě hned po rodičích), si s dětmi dopisují, tak se lépe poznají. Četní kmotři své dítě a jeho rodinu v Peru navštívili. Jeden peruánský koordinátor navštívil ČR a přenesl do Peru poselství o přátelství a v r. 2008 (na základě

projektu paní Evy Holubové a s přispěním některých kmotrů a příznivců) navštíví ČR deset Peruánců.

V ČR pracují pro NF Inka dobrovolně čtyři ženy a další příležitostní pomocníci, např. překladatelé. V Peru pracují čtyři koordinátoři, všichni indiáni, a mnoho dalších z řad rodičů a „vyrostlých“ dětí.

Náklady na provoz nadace jsou na minimální hranici. Nevlastníme auto, kameru ani další hodnotné přístroje, kancelář sdílíme kvůli snížení nájmu s dalším subjektem, internetové stránky sponzoruje CK Latintour. Všechny cesty do Peru podniká Olga Vilímková jako průvodkyně CK Adventura a CK Latintour, žádné mezinárodní letenky nejsou hrazené z prostředků NF Inka. NF Inka má stanoveno, že se 90 % financí použije na projekty v Peru a 10 % na organizaci (je velmi těžké se do této částky „vejít“, používá se na hrazení nájmu kanceláře, poštovního - na rozesílání četných dopisů kmotrům..., bankovních poplatků, administrativních poplatků, telefonu, internetu...).

Dříve jsme byli jen osobně hluboce přesvědčeni, že naše činnost má smysl pro budoucnost indiánů, dnes, po šesti letech práce, už vidíme výsledky. **Výsledky** jsou „materiálně“ patrné a také jsou v „atmosféře“. Díky podpoře českých dárců se sirotek Wilson z pastýřské rodiny dostal na vysokou školu (není snadné být přijat v konkurenci městských studentů z prestižních škol) a najednou se stala tato nemožná věc možnou. Sen se stal skutečností. Když může Wilson, můžu i já – a na VŠ jsou další. Atmosféra je prosycená **nadějí, vírou v možnosti**, také pocity přátelství a upřímné lásky (peruánských rodin ke kmotrům), vládne duch činorodosti a nadšení.

Pod ochranou Matky země, v souladu s vůlí duchů hor, indiáni realizují své sny - a jejich život se mění k lepšímu.

To díky vám. Děkujeme za podporu.

Nadační fond Inka

M. Horákové 32
170 00 Praha 7

návštěvní den úterý 10-16 hod.

prac.dny pevná linka
222 966 946
prac.dny mobil
723 118 531 (paní Mikolášková)
nepravdělně 728 179 579 (Olga Vilímková)

e-mail: nf.inka@seznam.cz
www.peru.cz/inka

č.účtu: 51- 0104700247/0100 (Komerční banka)

Kontakt českého kmotra s dítětem

Kmotři si s dětmi dopisují. Komunikačním jazykem je španělština. Pokud kmotr nehovoří španělsky, NF Inka zabezpečí překlad dopisu do španělštiny a překlad odpovědi ze španělštiny do češtiny. Překlady vyhotovují většinou studenti gymnázia Praha 4, Budějovická a několik ochotných příznivkyň aktivit NF Inka. Překlad dopisu (včetně předávání balíčků s dopidy) trvá přibližně jeden měsíc.

Dopisy do Peru a z Peru posíláme poštou v balíčku, převážíme osobně (při cestách Olgy Vilímkové s CK) a převážejí je také kmotři a čeští turisté, návštěvníci Peru. Poštu do Peru posíláme na jméno peruánského koordinátora a adresu pošty v Cusku, koordinátorovi mailem oznamujeme brzký příchod balíčku s dopisy a on si ho na poště vyzvedne. Na peruánském venkově pošty neexistují, nedoručuje se tam pošta ani tam nejsou např. schránky pro podání pošty atd.

Písemná komunikace je pro Peruánce naprosto nezvyklou záležitostí, pro indiány je dopisování s kmotrem jediné dopisování, které absolvují za celý život. Na venkově není v rodině papír, tužka, rodiče nemusí umět psát... Nadační děti psací pomůcky dostanou, ale tento typ komunikace prostě neznají. Když si lidé chtějí něco sdělit na větší vzdálenost, využijí ústního vzkazu přes člověka, který do dané oblasti cestuje apod. Po zakoupení mobilního telefonu pro obec Pucamarca se lidé radovali, že budou moci přijímat telefonní hovory od svých příbuzných, žijících daleko. Byla jsem svědkem, kdy pan Melchor přijal hovor a projevil neuvěřitelnou radost, po sedmi letech komunikoval s bratrem, který se tehdy odstěhoval do Limy.

Děti tedy nejsou na dopisování zvyklé. Mějte prosím vás trpělivost se stylem jejich dopisu – píšou jako by na vás mluvily: „drahá kmotro, mám tě rád, doufám, že jsi zdravá, kmotro moje drahá, mám tě tak rád...“ Někdy nevědí, co mají psát, nakreslí raději obrázek.

Ve výměně dopisů mezi dětmi a kmotry není shoda, některé děti jsou velmi „psavé“, píšou několik dopisů ročně a od kmotra neobdrží žádnou zprávu, jindy by si zase rád často dopisoval kmotr a pošta od dítěte vázne. Od roku 2006 vedeme v nadaci tabulky korespondence a dětem, které píšou často bez reakce kmotra a ptají se koordinátorů na zprávu od kmotra, vyhotovujeme „falešné dopisy“, aby jim nebylo líto, že jiné děti dostávají dopis a ony ne. Píšeme pohledy, děti ZŠ Pramínek Brno zhotovují dopisy v podobě barevných květin... Pro kmotry dopisy nevyhotovujeme, ale snažíme se dopis získat od dítěte. Není to vždy snadné, děti nežijí v jedné obci ani nechodí do jedné školy. Jsou „roztroušené“ na rozsáhlé ploše (České republiky), pár dětí u Pelhřimova, další v Rožnově pod Radhoštěm. V peruánských horách neexistuje doprava jako u nás, na návštěvu určité oblasti potřebuje koordinátor také týden. Mějte tedy prosím trpělivost s prolukou při odpovědi...

Pro první komunikaci s dítětem bychom vás prosili o vaši fotografii pro dítě, aby si vás mohlo ono i jeho rodina představit, hýčkat, mluvit na vás na dálku...

Dárky pro dítě převážet nemůžeme, je to i křehká záležitost – vzhledem k dětem, které dárky nedostanou...

Kmotr může své dítě navštívit. V roce 2007 navštívilo děti téměř 50 kmotrů a jejich přátel. Dítě můžete navštívit v rámci poznávací cesty po Peru a Bolívii s CK, průvodcované Olgou Vilímkovou nebo samostatně. V tomto případě je dobré domluvat návštěvu s koordinátorem velmi dlouho předem – koordinátoři mají všichni mobilní telefon, ale nejsou vždy v místě, kde je signál. V Pucamarce je například jen na břehu jezera, v oblasti Paucartambo není nikde... Aby se dítě dozvědělo, že ho navštívíte, koordinátor musí do jeho vesnice zajet a rodině to říci nebo vysílat zprávu o vaší návštěvě rozhlasem. Telefony na vesnicích nejsou, ani „mobilní“ signál.

Data na formulářích

Informace o dítěti vyplňuje peruánský spolupracovník spolu s rodiči dítěte, přikládá se vysvědčení. Některá data na formuláři jsou velmi nejistá.

Například narození dítěte: rodiče často nevědí, kdy se dítě narodilo, nejsou si jisti dnem, ale ani rokem. U sourozence, na otázku, kolik je mu let, odpovídají: Je ještě malý, už je velký... Když se dítě zapisuje do školy, je třeba uvést datum narození a tehdy se nějaké vytvoří. Peruánská vláda v poslední době vyžaduje, aby si lidé, alespoň ti mladší, dali do pořádku osobní dokumenty, což vyvolává neuvěřitelné problémy, neboť matky rodily kdysi v horách a o narození dítěte nejsou písemné záznamy... Jedna matka vysoko v horách si zoufala, že musí prodat dvě ovce (což je pro ni velký majetek), aby zaplatila doklady pro děti, jinak je už dnes nezapíšou do školy. Setkáváme se s případy, kdy dítě bylo vyškrtlé ze školy kvůli tomu, že nemá rodný list – matka pak líčí historku, jak jí doklady shořely... a v její vzálené vsi, kde porodila, není obecní úřad s dokumenty... Obyvatelé vesničky zřejmě ani neumí psát. Pokud není v oblasti kostel (ten ve vysokohorských oblastech bývá převážně zřídka) a dítě nebylo pokřtěné, což s velkou pravděpodobností nebylo, protože vysokohorští indiáni nejsou křesťané, narození dítěte opravdu nebylo nikde registrované (ani úmrtí jiného).

Svůj věk rodiče obvykle neznají. Jednou jsem se ptala na věk otce, řekl mi 38 let, další den na stejnou otázku odpověděl 42. Někdy nám rodiče přinášejí svůj volební průkaz, kde je jejich věk zapsán. Toto datum ale bylo stanoveno ve chvíli vyplňování průkazu a není příliš směrodatné. Údaje o majetkové situaci rodiny a zdravotním stavu mohou být velmi různorodé, více záleží na úhlu

pohledu pisatele – jeden (rodič dítěte) by napsal poměry normální nebo dobré, druhý (například učitel) zapíše: extrémní chudoba, zdravotní stav špatný.

Ani fotografie někdy nevyprávějí o podmínkách, v jakých dítě žije. Rodiče, kteří vědí, že se dítě bude fotografovat pro svého českého kmotra, mu obléknou to nejlepší oblečení, jaké doma mají. I naši peruánští spolupracovníci mívají někdy tendenci dojem vylepšovat: vybírají hezké prostředí. Vážení přátelé, rozhodně nemáme v úmyslu údaje o dítěti zkrášlovat, chtěli jsme vám jen naznačit, že některé informace se mohou v průběhu času změnit.

Zpráva o obdržení finančního daru pro dárce

Účet NF Inka je vedený u Komerční banky v Praze. Pravidelně dostáváme měsíční výpisy, vždy kolem 10. dne následujícího měsíce. Jestliže nám zašlete finanční dar a my známe vaši adresu (v případě kmotrů nebo jste nám ji sdělili), zasíláme posléze každému dárci dvě darovací – sponzorské smlouvy. Jedna je pro vás – do vašeho účetnictví, druhou založíme do našich účetních dokladů. Pravidelně posíláme seznam dárců na finanční úřad v rámci povinného přiznání darů. Vaše dary nejsou ze zákona daněny.

Jak hospodaříme s vašimi penězi

Na jaký projekt jsou vaše dary určeny, poznáme podle variabilního symbolu – pokud není na výpisu z banky uveden variabilní symbol dítěte, např. 2706 (dítě od koordinátora 2. oblasti – Nydie Choque, v pořadí 7., s podporou od r. 2006), přechází do peruánské pokladny projektu venkovská škola nebo na podporu studentů na přípravné akademii pro studia na vysoké škole.

U projektu sonkoča – srdíčko použijeme váš finanční dar pro vaše dítě. V Praze máme účetní sešity, kam zapisujeme částky, které jsme obdrželi pro dítě (každé dítě má svou stránku). V Peru má každé dítě svou složku, kam se zakládají seznamy žádaných věcí od dětí a zpráva, kdy mu byly předány (povinná školní uniforma, povinný sportovní úbor, psací potřeby, knihy...) a jaké poplatky zaplacený (zápisné do školy, poplatky vyžadované školou během školního roku).

Některé děti (zvláště v prvním ročníku střední školy) spotřebují více peněz, než dostanou od kmotra pro daný rok, ale toto se během dalších let vyrovná (dítě má uniformu, teplákovou soupravu, některé učebnice i pomůcky na více let).

Pokud je dítě v tísní, pomáháme mu např. s hrazením lékařské pomoci, léků, nákupem postele, deky..., toto není možné hradit z finančních prostředků nadace, vzhledem k pravidlům peruánskému finančního úřadu, tyto potřeby hradíme z přímých osobních darů, např. koordinátorů nadace. Z osobních zkušeností víme, že nemůžeme dítěti ani jeho rodičům, bohužel ani učitelům, poskytnout peníze v hotovosti, aby za ně nutně pomůcky pořídili. Mohlo by se stát, že peníze použijí pro jiný účel, v dané chvíli třeba naléhavější, než jsou školní potřeby. Rodiče by mohli např. koupit jídlo pro hladové děti. S učiteli nemáme, co se týče použití peněz, bohužel jen dobré zkušenosti. Peníze má tedy k dispozici pouze náš peruánský nadační spolupracovník. (V současné době jsou čtyři.) V případě daru pro projekt venkovská škola použijeme peníze dle momentálních potřeb komunit. Zde se jedná především o stavbu / vybavení vesnických knihoven a nákup školních pomůcek pro vzdálené školičky.

Jak je možné zjistit, na jaký konkrétní účel jsme použili právě vaše peníze? To bohužel možné není. Finance bez určení pro konkrétní dítě dáváme do „společné“ pokladny, odkud je vybíráme pro zakoupení věcí v různých oblastech. V účetnictví (které je vedené profesionálními účetními, jak v Praze, tak v Peru) je uvedeno, jaký konkrétní materiál se zakoupil pro jakou školu a v jaké částce, nejsme ale schopni vždy evidovat a napsat vám, na co konkrétně byly použity právě vaše peníze. Zde záleží na vaší důvěře k našemu počínání.

Při návštěvě Peru, ať už se zájezdy, které vedu jako průvodkyně a při kterých vždy navštěvujeme horské vesnice, nějakou školu a naše děti, nebo při soukromých cestách vašich či vašich přátel je možné na místě vidět a zeptat se místních lidí, jak jsme peníze použili. Naše vesnice můžete navštívit buď s naší pomocí – rád tam s vámi zajede náš peruánský spolupracovník, nebo bez našeho vědomí. Je pravděpodobné, že ne všichni dárci navštíví Peru a důkaz o naší činnosti neuvidí na vlastní oči, zde opravdu záleží jen na důvěře.

Další dotazy nám položili novináři: (odpovídá Olga Vilímková)

Kontaktní údaje

Nadační fond Inka

IČO: 26688671

Číslo účtu: 51-0104700247 / 0100 (Komerční banka)

Kancelář:

Milady Horákové 32 (ve dvorním traktu nad garážemi)

170 00 Praha 7

návštěvní den: úterý 10 – 16 (nebo jindy po dohodě)

tel. v době návštěv: 222 966 946

tel. v pracovní dny: 723 118 531 (paní Mikolášková)

tel. nepravidelně: 728 179 579 (Olga Vilímková)

e-mail: nf.inka@seznam.cz

web: <http://www.peru.cz/inka>

Spolupracovníci NF Inka v České republice

Správní rada:

Zakladatelka NF Inka a předsedkyně správní rady **PhDr. Olga Vilímková**.

Učitelka francouzštiny a reálií Latinské Ameriky na VŠE Praha.

Od roku 1995 jezdí do Peru jako průvodkyně CK Adventura a CK Latintour. Rok 2001 strávila v indiánské vesnici Pucamarca v Andách, kde pracovala jako dobrovolná učitelka peruánské státní ZŠ a bydlela v místní rodině.

Autorka výstav o životě indiánů v Peru (také spoluautorka výstavy v Náprstkově muzeu o současných obřadech indiánů Mexika a Peru).

Poskytla besedy (přes 500) o životě indiánů v Andách - ve školách, knihovnách, divadlech a v rozhlasových a televizních pořadech...

Knihy:

Chalupa P., Vilímková O., Vilímek V., Mexiko a Peru, Masarykova univerzita Brno, 2001.

Klápšťová K., Vilímková O., Cesty k bohům, obřady ze současného Mexika a Peru, Národní muzeum, 2002.

Vilímková O., Učitelkou v Peru, Mladá fronta, 2003.

Vilímková O., Základy jazyka kečua, učebnice pro samouky, VŠE Praha, 2005.

Vilímková O., Peru – děti Inků, Smartpress, 2006.

Kolektiv autorů, Cestománie II, Vilímková O. kapitola o Peru (kromě obecných informací o zemi a rad na cestu), Kartografia Praha, 2006.

Mgr. Iva Faltová, tel. 777 144 791, mail iva.faltova@tiscali.cz, Hostinné. ředitelka speciální základní školy Hostinné (několikaleté intenzivní přátelství s Queromarkou) - www.zvs.euweb.cz

Mgr. Petr SOJÁK, z Liberce, nyní v Brně, tel: 606173 562 / 549497317

Momentálně interní doktorand PdF MU Brno - katedra sociální pedagogiky, specializace – osobnostní přípravy, sebepoznávací a sebezkušenostní výuka (projekt „Obyčejní lidé“), absolvent výcviku skupinové psychoterapie Skálův Institut – Addiction training institute. Středoškolský učitel na

Gymnázium Židlochovice (obory Bi – Tv). Předseda občanského sdružení EDUCATIO (výchova a vzdělávání osobnosti v pedagogických a pomáhajících profesích).
Člen správní rady NF Inka a její zástupce pro Moravu

Ing. Jana Příkrylová, Csc., revizorka NF Inka, Praha

Spolupracovníci:

RNDr. Zdeňka Mikolášková, tel. 723 118 531, Praha. Profesorka chemie a ekologie, v posledních letech manažerka realitní kanceláře DX reality. Paní Mikolášková zpracovává veškerou administrativní agendu NF Inka v České republice. Setkáváte se s ní v telefonických hovorech na pevnou pražskou linku a osobně v kanceláři NF Inka. Má dospělého syna.

Mgr. Věra Moravcová, Brno. Pracuje jako konzultantka a analytička v počítačové firmě. Připravuje stránky NF Inka (www.peru.cz/inka). Kontakt: webmaster@peru.cz

NF Inka nemá žádné placené zaměstnance. Webové stránky sponzoruje CK Latintour. Cesty do Peru podniká Olga Vilímková jako průvodkyně různých CK a nejsou spojené s žádnými náklady NF Inka.

Spolupracovníci v Peru

Jose Manuel Quispe Caceres jmqc0110@hotmail.com oficiální zástupce nadace v Peru, archeolog, také vystudovaný učitel. Koordinátor NF Inka v okrese Tinta (Tinta, Queromarca, Yanaoca, Machacmarca, Picotayoc). Organizuje stavbu učňovské školy v obci Queromarca.

Vladimír Yabar Deza je členem vedoucího týmu nadace v Peru, průvodce na túry v horách - pěší a na kole. Koordinátor NF Inka v okrese Paucartambo, v kraji Q´eros a v pohoří Cordillera Vilcabamba. Organizuje Inka wasi - knihovnu a její aktivity v Paucartambu. Pro aktivity NF Inka dal k dispozici dům po svých rodičích v Paucartambu, kde několik let bydlelo pár dětí komunity Q´eros, které v Paucartambu docházely do školy. (Nyní jsou školy v oblasti Q´eros a pobyt dětí mimo domov není nutný.)

Nydia Choque dříve úřednice sociálního odboru místního úřadu v Cusku, nyní v domácnosti a studentka vysoké školy pedagogické. Koordinátorka NF Inka v okrese Anta (Haparquilla) a v oblasti masívu Huanacauri (Punacancha, Kirkas). Ve vesnicích vede také kurzy čtení a psaní pro rodiče. Velmi pomáhá dětem v tísní.

Melchor Amau Quispe, obyvatel Pucamarky, žije se zemědělstvím. Pro NF Inka pracuje jako pomocník 6 let (zdarma). Zorganizoval a realizoval stavbu Inka wasi, vede knihovnu, organizuje kurzy doučování a kroužky. Od 1.8. je koordinátorem NF Inka pro okres Chinchero (Pucamarca, Cuper, Umasbamba, Ocotuan...).

Zpráva o činnosti NF Inka v r. 2006

Nadační fond Inka

IČO: 26688671

Předsedkyně správní rady PhDr. Olga Vilímková

Kancelář: Milady Horákové 32, 170 00 Praha 7

(v zadním traktu)

Návštěvní den úterý 10 – 16 hod. nebo po předchozí telefonické domluvě

Tel. v návštěvních dnech pevná linka 222 959 458 , **v prac. dnech** 723 118 531 (pí Mikolášková)

Tel. nepravidelně 728 179 579 (Olga Vilímková)

e mail: nf.inka@seznam.cz

www.peru.cz/inka

Číslo účtu: 51 – 0104700247 / 0100 Komerční banka

Motto: Především si vážíme práva každého člověka žít tak, jak si sám přeje.

(Z řeči náčelníka Seattlea k prezidentovi USA, 1865.)

NF Inka se snaží pomáhat indiánským dětem v Peru při vzdělání.

Naše činnost vychází z podnětů indiánských komunit, pomáháme na základě žádostí a přání indiánských obcí – respektujeme tradiční způsob života indiánů, místní jazyk a snažíme se podporovat udržení indiánské kultury včetně původního náboženství.

Zprávu sepsala Olga Vilímková, zakladatelka NF Inka

Vážení přátelé,

dovolte mi, abych vám vyjádřila vřelé poděkování ze strany našich dětí, jejich rodičů a koordinátorů. Všichni máme obrovskou radost, že se naše aktivity velmi rozšířily, můžeme zlepšit život více dětem, tedy více vesnicím. Celé indiánské vesnice se opravdu radují z vaší pomoci. Při aktivitách nadačního fondu Inka vládne nadšení, které je těžko sdělitelné na dálku. Známe dobře život indiánů v Andách, naši peruánští koordinátoři jsou všichni indiáni z venkova (departmentu Cusco) a jako malí zažili osobně těžké podmínky rodiny pastýřů nebo zemědělců. Znají tedy možnosti a také sny indiánských dětí – a jsou vám velice vděční, že díky vaší podpoře mohou napomáhat k realizaci snů dětí, svých soukmenovců. Vlastně i k realizaci nikdy nespěných situací, protože například studium na vysoké škole je pro sirotka pastýře věc, na kterou nikdy nepomyslel, tak je vzdálená jeho možnostem – a dnes je přitom skutečností. (Den práce indiánského zemědělce na poli statkáře je oceňován částkou 4 soly a 12 kg brambor, vypěstovaných na vlastním poli, se prodává za 3 soly, zatímco přípravný kurs se zkouškami na VŠ stojí 1.700 solů.) Jestliže se stal studentem VŠ pastýř z jedné vesnice, otevřela se najednou tato „nemožná“ možnost pro všechny. A toto vyvolalo obrovskou motivaci učít se nejen u starších sourozenců, vlastních sousedů, ale také (zprávy se předávají ústní cestou rychle) ve vesnicích vzdálených oné Wilsonově Queromance například jedenáct hodin jízdy autobusem a dále dva dny na mule do hor. Sama jezdím do Peru 14 let, rok jsem žila s indiány v Andách na vesnici, v posledních letech pobývám s indiánskými přáteli poměrně často, takže také vím, jak strašně moc vaše podpora opravdu pomáhá..

Oblast, kde pomáháme, se nachází v peruánských Andách, tedy ve vysokých horách, kde jsou těžké životní podmínky, převážnou část roku tu bývá zima, často fouká ledový vítr, lidé musí vydat značné množství energie už jen na přežití. Někteří řeší tvrdost každodenního života tím, že ji opustí – prodají pozemek a odcházejí do nižších poloh, také do měst. Tam ztrácejí možnost základních potravin z vlastního pole a velmi často živoří. Není už ovšem, kam se vrátit. Naši spolupracovníci věří, že pokud si lidé vylepší své materiální podmínky u sebe doma na vesnici, nebudou muset utíkat do měst. Toto je možné vnesením nových informací, prostřednictvím mladé generace. Rodiče doufají v lepší život svých dětí, toto vidí prostřednictvím vzdělání, a proto vám opravdu vřele děkují za tuto možnost. Aktivity nadačního fondu Inka nesměřují jen k modernizaci indiánského venkova. Druhou polovinou naší činnosti je napomáhání k uchování indiánských tradic, indiánské moudrosti. Duchovní svět indiánů je bohatý a krásný. Ve všech našich aktivitách se snažíme respektovat indiánskou podstatu bytí, vzdávat jí hold – což pro nás není přizpůsobení se světu našich přátel, ale vychází to z vlastních prakořenů nadace. Vždyť naši koordinátoři jsou indiáni a oni sami jsou se svou kulturou bytostně spjatí. Při slavnostech uctíváme Matku zemi, děkujeme duchům hor a s nimi konzultujeme důležitá rozhodnutí, podporujeme tradiční způsob staveb, oblečení, tance a samozřejmě mateřský jazyk indiánů z hor – kečua.

Projekt Sonkoča - srdíčko

Jsme velice šťastní, že nyní má podporu nadačního fondu Inka – prospěchové stipendium od českého kmotra, přibližně 600 dětí na základních a středních školách. Tři studují na VŠ: Wilson je na Pedagogické fakultě Universidad Nacional San Antonio Abad v Cusku (státní, necírkevní VŠ, ačkoli je v názvu Svatý Antonín), Wilber je na Vysoké škole zemědělské v Sicuani, Fanny studuje na Hospodářské fakultě Universidad Nacional San Antonio Abad v Cusku. Virgínia se dostala na vysokou školu zemědělskou, ale ona usilovala a usiluje o medicínu, a tak přerušila studium na VŠZ a chodí na přípravné kurzy na medicínu. Zkoušky se totiž dělají podle oblastí – například děláte zkoušku v oblasti medicína, zemědělství, chemie... Z počtu 100 bodů se při úspěšnosti 100 – 90 dostáváte na jakýkoli obor skupiny, 90 – 80 už nemáte možnost studovat na medicíně, ostatní obory jsou vám otevřené, atd. (čísla na přijetí jsem odhadla, neodpovídají přesně tabulkám). 22 studentů se nyní připravuje na studia na VŠ v přípravných kurzech – academias. Tyto kurzy jsou pro všechny absolventy středních škol, kteří se ucházejí o studia na VŠ. I děti z měst, pro které je vyučovací jazyk španělština mateřštinou, se účastní těchto odborně zaměřených kursů. Kurzy hradíme z

peněz, které dostáváme od příznivců bez kódu konkrétního dítěte. 15 studentů VŠ, kteří budou přijati, bude mít studia hrazená z prostředků nadace Sunflower children Heleny Houdové. (Tato nadace hradí také studia 50 dětem na SŠ). Společně s nadací Sunflower children stavíme učňovskou školu, s obory truhlářství a šití v obci Yanaoca, okres Tinta. Pozemek pro školu darovala obec Yanaoca, místní úřad zabezpečil také příjezdovou cestu. Další učňovskou školu postavíme v obci Paucartambo – tato bude hrazena z prostředků českého podnikatele.

Projekt Vesnická škola

V rámci projektu jsme i v loňském roce poskytovali školní pomůcky pro všechny děti a materiální pomoc při úpravách škol (okna, dřevěné podlahy) přibližně ve dvaceti vysokohorských pastýřských vesnicích.

Přátelství mezi školami

Několik českých škol udržuje přátelské kontakty se svou „sesterskou“ peruánskou školou – escuelas hermanas, jak říkají naše spřátelené peruánské školy. Děti si dopisují – ve španělštině – a vyměňují si ruční práce. V českých i peruánských školách pořádáme dny přátelství – především prostřednictvím výstavek hovoříme o životě kamarádů na druhém konci planety. V obci Queromarca panovala v loňském červenci velká radost, neboť ředitelka spřátelené školy z Hostinného navštívila (v rámci soukromé cesty do Peru) své blízké. Paní Iva Faltová píše o své zkušenosti, její dopis je na našich internetových stránkách.

Nadační střediska Inka wasi

V Paucartambu funguje středisko Inka wasi (z kečua překlad do češtiny incký dům). Středisko tvoří nyní čtyři domky: vlastní dům našeho nadačního spolupracovníka Vladimíra Yabara a tři tradiční domky z kamene a trávy. Je zde knihovna, odpoledne sem dochází učitel doučovat děti, jsou tu kroužky ručních prací, divadelní kroužek a děti si tu po večerech píší úkoly a čtou knížky. Inka wasi postavili brigádníky otcové také v Pucamarce. Při práci – stavební i organizační – pomáhají i naše starší „dětí“, například Edison a David z Pucamarky. Za účelem výměny zkušeností se děti a otcové z různých oblastí navštěvují. Udělalo nám obrovskou radost, že pan Melchor z Pucamarky nyní v kraji zakládá a staví skleníky, které velmi významně obohacují jídelníček (nejedná se o aktivitu NF Inka).

Spolupracovníci

V Peru pracují tři koordinátoři: archeolog José Manuel Quispe Cáceres, vysokohorský průvodce Vladimír Yabar, pracovnice sociálního odboru Nydia Choque a mnoho dalších organizátorů aktivit ve vesnicích z řad rodičů. Děkujeme všem našim spolupracovníkům: paní dr. Mikoláškové, která vyřizuje administrativu nadačního fondu Inka, také se s vámi setkává v kanceláři, posílá vám dopisy..., paní ing. Janě Přikrylové, která zpracovává nadační účetnictví, paním profesorkám Andresové a Konířové za organizaci překladů - za překlady studentům dvojjazyčného gymnázia v Praze 4 – Budějovická, také dalším překladatelkám, děkujeme paní Moravcové z Brna za přípravu internetových stránek a cestovní kanceláři Adventura za financování internetových stránek.

Cesty do Peru pro kmotry v roce 2007

V loňském roce, 2006, navštívilo své dítě v Peru 12 kmotrů (v rámci zájezdů CK) a další podnikli cestu samostatně, v koordinaci s našimi spolupracovníky.

Pokud byste se rozhodli navštívit děti společně se mnou, případně chtěli poznat také větší část Peru, je to možné. Do Peru budu doprovázet jako průvodkyně 2 zájezdy CK Adventura a Latintour: 7. – 23.6. (kulurně poznávací) 24.6. – 16.7. (kulturně poznávací s několikadenní pěší vysokohorskou túrou) a 4.-22.9. (kulurně poznávací) CK Příbram

V roce 2008 to bude 1 zájezd v červenci (s pěší vysokohorskou túrou).

Vaše dítě můžete navštívit v rámci zájezdu nebo po jeho skončení, to bychom se domluvili individuálně. U zájezdů s vysokohorskou túrou se vypravíme mimo turistické trasy, abychom trochu nahlédli do života indiánů, navštívíme některou „spřátelenou“ vesnici. Podrobnosti najdete na našich internetových stránkách. (Pokud se rozhodnete jet na zájezd s CK Adventura, bude dobré rezervovat ho s předstihem, od prosince může být vyprodáný.) Všechny cesty koordinátorky NF Inka Olga Vilímková jsou hrazené cestovními kanceláři, nikoli z prostředků NF Inka.

Rodičovské schůzky

V prosinci skončil v Peru školní rok, naše děti dostaly vysvědčení, některá jsme rozeslali během ledna, další máme v kanceláři a kmotrům je rozdáme na rodičovských schůzkách, stejně tak jako velké množství dopisů. Po skončení všech rodičovských schůzek (v Olomouci, Praze a Brně) zbylé písemnosti rozešleme. Snažíme se šetřit vysoké náklady za poštovné.

Dopisy – jazyk komunikace

Ptáte se, jestli je možné psát dopisy anglicky nebo španělsky. Děti rozumí španělsky a dopisy vám píše ve španělštině – s občasnými výrazy ve své mateřštině, v jazyce kečua. Španělština je tedy výborná. Anglicky děti nerozumí, dopis bychom překládali do španělštiny a je pro nás snadnější překládat do španělštiny z češtiny než z angličtiny. I když vám děti napíší, že se učí anglicky, jedná se o pár slovíček, nebudou vašemu, byť velmi jednoduchému dopisu, rozumět. Dopisy dětem můžete posílat kdykoli během roku. Pokud by kmotři chtěli připojit pár slov v mateřštině dětí, dětem i rodičům uděláte šílenu radost. Existuje učebnice jazyka kečua pro samouky, autorka Olga Vilímková, s nahrávkami textů od Vladimíra Yabara. Je k dostání v knihkupectví VŠE Praha 3, Churchillovo nám.

Další informace o dětech – také jejich ústy a prostřednictvím jejich kreseb: jsou v knize Peru – děti Inků, Olga Vilímková, nakladatelství Smart press, 2006. V knize jsou příběhy indiánských přátel a našich dětí, také psané jejich rukou a „jimi malované“.

Ještě jednou, velice vám děkujeme za pomoc indiánským dětem a vaše přátelství

Za všechny koordinátory, rodiče a děti Olga Vilímková